

Αριθμός Απόφασης

251/2025

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός κατάθεσης αίτησης 1979/520/21-11-2024

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα. Πρόεδρο

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 5 Ιουνίου 2025, για να δικάσει την αίτηση, μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1) Αστικού Συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ – ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ. Π.Ε.», με έδρα την Αθήνα, οδός Στουρνάρη αρ. 35 και ΑΦΜ 096191760, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον Πρόεδρό του Βασίλη Καίλα και 2) Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «GEA-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» με δ.τ. «GEA-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Λαζάρου Σώχου αρ.4, νομίμως εκπροσωπούμενης, που παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους | ο οποίος κατέθεσε σημείωμα.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Ομόρρυθμης Εταιρείας με την επωνυμία με τον διακριτικό τίτλο που εδρεύει στη | όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον διαχειριστή της | η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της ο οποίος κατέθεσε σημείωμα.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

Ο ν. 2121/1993 προστατεύει τις βασικές κατηγορίες δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων αναγνωρίζοντας στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς, σε κάποιες περιπτώσεις, το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις των εισφορών τους και σε άλλες περιπτώσεις ένα απλά ενοχικό δικαίωμα. Όταν ο νόμος καθιερώνει δικαίωμα εύλογης αμοιβής, ο δικαιούχος έχει μόνο το ενοχικό δικαίωμα να ζητήσει εύλογη αμοιβή από τους χρήστες. Στο άρθρο 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993 καθιερώνεται δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγράφει στον υλικό φορέα, καθώς και των παραγωγών των υλικών αυτών φορέων, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγράφει, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ή για παρουσίαση στο κοινό. Επίσης, με τον ν. 4481/2017, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Α` 100/20.7.2017 και αφορά στη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, στη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων και σε άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και η ισχύς του οποίου, σύμφωνα με το άρθρο 81 αυτού, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του, ορίστηκαν μεταξύ άλλων τα ακόλουθα: Άρθρο 2 «1. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, καθώς και, όπου ρητά ορίζεται στον νόμο, στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια. 2. Τα άρθρα 33 έως 41 και η παράγραφος 2 του άρθρου 44 εφαρμόζονται έπους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια και διαχειρίζονται δικαιώματα δημιουργών επί μουσικών έργων, τα οποία προορίζονται για επιγραμμική χρήση σε πολυεδαφική βάση. 3. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται στο όγδοο κεφάλαιο του ν. 2121/1993 (Α 25), εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά. 4. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 54, εφαρμόζονται στις οντότητες που ανήκουν ή ελέγχονται, άμεσα ή έμμεσα, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, εφόσον οι

οντότητες αυτές διεξάγουν δραστηριότητα που, εάν διεξαγόταν από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, θα υπόκειντο στις διατάξεις του παρόντος νόμου», άρθρο 3 «α. Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από το νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση. β. Ως «οργανισμός συλλογικής προστασίας» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του ... ιβ. Ως «σύμβαση εκπροσώπησης» νοείται κάθε συμφωνία μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δυνάμει της οποίας ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, συμπεριλαμβανομένης της συμφωνίας που έχει συναφθεί βάσει των άρθρων 38 και 39....», άρθρο 4 «1. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, οργανισμός συλλογικής προστασίας και ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50, που είναι εγκατεστημένος στην ελληνική επικράτεια και ο οποίος πρόκειται να αναλάβει τη συλλογική διαχείριση ή προστασία των εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό δικαίωμα των δημιουργών ή των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων απαιτείται να λάβει άδεια λειτουργίας από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σύμφωνα με τη διαδικασία του παρόντος άρθρου ... 3. Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος νόμου και προκύπτει προδήλως ότι ο αιτών οργανισμός ή η αιτούσα ανεξάρτητη οντότητα του άρθρου 50 είναι βιώσιμοι και μπορούν να διαχειρίζονται αποτελεσματικά τα δικαιώματα των δικαιούχων που τους έχουν αναθέσει τη διαχείριση ή την προστασία των δικαιωμάτων τους και κατόπιν σχετικής εισήγησης του ΟΠΙ, ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού χορηγεί άδεια λειτουργίας με αιτιολογημένη απόφασή του, η οποία κοινοποιείται στον ΟΠΙ και στον αιτούντα οργανισμό ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50. Η απόφαση

με την οποία χορηγείται η άδεια λειτουργίας σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή σε οργανισμό συλλογικής προστασίας ή σε ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ και του οργανισμού που αδειοδοτείται. 4. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και η ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 υποχρεούνται το αργότερο σε τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση της άδειας λειτουργίας τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως να αποστείλουν στον ΟΠΙ το αμοιβολόγιό τους για να αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 23 ...». Επιπλέον, στο άρθρο 5 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορούν να συνιστούν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, στον οποίο αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα την εξουσία, ιδίως, να διαπραγματεύεται, να χορηγεί άδειες, να συμφωνεί το ύψος των αμοιβών, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια, να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες και να τη διανέμει στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. 2. Για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, καθώς και για κάθε άλλο θέμα που αφορά τη συλλογική διαχείριση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος νόμου για τη συλλογική διαχείριση. 3. Εκκρεμείς δίκες κατά τη σύσταση ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συνεχίζονται από τους αρχικούς διαδίκους έως την αμετάκλητη περάτωσή τους» και στο άρθρο 6 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες, καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα που συνάδει με τη φύση και το σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτωσης α' του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους: α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή και εύλογη, αμοιβή, γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 32 του ν. 2121/1993, δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στο ν.

2121/1993 και διανέμουν τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων, ... ια) προβαίνουν σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και, ιδίως, υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, εγείρουν αγωγές, ασκούν ένδικα μέσα, υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις, παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες, ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί και ζητούν την κατάσχεση παράνομων αντιτύπων ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων σύμφωνα με το άρθρο 64 του ν. 2121/1993, ιβ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, τον υπολογισμό της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπραττόμενων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά πρότυπα». Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 7 του ανωτέρω νόμου ορίζονται τα ακόλουθα τεκμήρια «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας, ή σε πληρεξουσιότητα, ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί

σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών. 3. Τα τεκμήρια εφαρμόζονται κατά τέτοιο τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο, και ιδίως η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους». Έτσι, με τη διάταξη του άρθρου 7 του ν. 4481/2017 θεσπίζεται μαχητό τεκμήριο που λειτουργεί κατ' αρχήν αποδεικτικά και αποβλέπει στη διευκόλυνση της απόδειξης εκ μέρους των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών προς τούτα δικαιωμάτων, της νομιμοποίησής τους τόσο για την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων και την είσπραξη των προβλεπόμενων από τον παραπάνω νόμο αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των δικαιούχων των δικαιωμάτων αυτών, ενισχύοντας έτσι σημαντικά την έναντι των χρηστών θέση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, η οποία υπό το προϊσχύον δίκαιο ήταν ιδιαίτερα ασθενής, με εντεύθεν συνέπεια τη μαζική προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων (βλ. ΕφΑθ 929/2010 ΕΕμπΔ 2010.997, ΕφΘεσ 259/2010 Αρμ. 2011.414, Μαρίνου «Πνευματική Ιδιοκτησία», 2η έκδοση, αριθμ. 750 και 751, σελ. 379, Καλλίνικου «Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα», 2η έκδοση, σελ. 275 και 276). Οι παραπάνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 παρ. 3 του ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα παραπάνω και ειδικότερα από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 7 του ν. 4481/2017, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών

συλλογικής διαχείρισης και του άρθρου 5 παρ. 2 του ν. 2054/92, προκύπτει ότι στην περίπτωση της κατά την προαναφερόμενη έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου (5 παρ. 2 του ν. 2054/92) «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος, οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν την διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 22 του ν. 4481/2017 ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι χρήστες διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών χρήσης των δικαιωμάτων με καλή πίστη και στο πλαίσιο αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία προκειμένου οι χρήστες, να έχουν ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 του ν. 2121/1993 ... 6. Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει. 7. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1992 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6...». Άλλωστε, στο άρθρο 23 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «1. Οι δικαιούχοι πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για τη

χρήση των έργων τους. Οι χρεώσεις πρέπει να είναι εύλογες σε σχέση, μεταξύ άλλων, με την οικονομική αξία της χρήσης των δικαιωμάτων στο εμπόριο, αφού ληφθούν υπόψη η φύση και η έκταση της χρήσης των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, καθώς και σε σχέση με την οικονομική αξία των υπηρεσιών που παρέχει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στον χρήστη. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ενημερώνουν τον ενδιαφερόμενο χρήστη για τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των χρεώσεων αυτών. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα τους, όπως και κάθε μεταβολή αυτού και κοινοποιείται στον ΟΠΙ, αμέσως, προκειμένου να αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα του τελευταίου σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο, σε σταθερό σημείο απόθεσης και εφόσον είναι δυνατό καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών. Οι αναρτήσεις αυτές συνιστούν προϋπόθεση ισχύος του αμοιβολογίου. Κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να εφαρμόζουν αντικειμενικά κριτήρια, να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις. 3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή, την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου και του ν. 2121/1993. Οι συμφωνίες αυτές, όπως και κάθε τροποποίηση αυτών, κοινοποιούνται αμέσως στον ΟΠΙ και αναρτώνται στις ιστοσελίδες των μερών και του ΟΠΙ». Επίσης, στο άρθρο 24 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι «1. Οι χρήστες οφείλουν να παραδίδουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το πρώτο δεκαπενθήμερο κάθε εξαμήνου, εκτός εάν άλλως έχει συμφωνηθεί, καταλόγους των έργων που έχουν χρησιμοποιήσει ή παραγάγει ή πωλήσει ή εκμισθώσει ή δανείσει ή εκτελέσει δημόσια ή μεταδώσει ραδιοτηλεοπτικά ή παρουσιάσει στο κοινό το αμέσως προηγούμενο εξάμηνο ή το αντίστοιχα συμφωνηθέν χρονικό διάστημα, με μνεία του ακριβούς αριθμού των αντιτύπων που είχαν παραχθεί ή διατεθεί, καθώς και της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων, όπως και όλες τις συναφείς πληροφορίες που διαθέτουν σχετικά με τη χρήση των δικαιωμάτων που εκπροσωπεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και που είναι αναγκαίες για

την εφαρμογή των αμοιβολογίων, την είσπραξη των εσόδων από δικαιώματα και τη διανομή και καταβολή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους...». Περαιτέρω, στο άρθρο 32 του ν. 2121/1993 ορίζεται ότι «1. Η αμοιβή, που οφείλει να καταβάλλει ο αντισυμβαλλόμενος στο δημιουργό για δικαιοπραξίες που αφορούν τη μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή εξουσιών από αυτό, την ανάθεση άδεια εκμετάλλευσης, συμφωνείται υποχρεωτικά σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών. Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα ανεξαιρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα, που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα του αντισυμβαλλομένου και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Κατ' εξαίρεση, η αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή του ποσοστού β) τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, γ) η φύση ή οι συνθήκες της εκμετάλλευσης καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του ποσοστού, ιδίως όταν η συμβολή του δημιουργού δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του συνόλου του πνευματικού δημιουργήματος ή όταν η χρήση του έργου έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης. 2. Η υποχρεωτική συμφωνία της αμοιβής σε ποσοστό, που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις, εφόσον δεν υπάρχει ειδικότερη διάταξη στον παρόντα νόμο, και δεν αφορά τα έργα που δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας, τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και κάθε είδους διαφήμιση». Ο νόμος, προβλέποντας τη δυνατότητα του προσωρινού προσδιορισμού της εύλογης αμοιβής (κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων), αποσκοπεί στη ρύθμιση των περιπτώσεων εκείνων, που δεν μπορούν να αναμείνουν την εγγενή βραδύτητα της τακτικής δίκης και συγκεκριμένα τις περιπτώσεις «πριν από οποιαδήποτε χρήση» (όπως ρητώς εξάλλου ορίζεται στο άρθρο 22 παρ. 6 του ν. 4481/2017) ή κατά τη διάρκειά της, εκείνες δηλαδή, για τις οποίες επιβάλλεται ο άμεσος καθορισμός της καταβλητέας αμοιβής, ώστε να δεσμευθούν τα μέρη κατά την επικείμενη κατάρτιση της μεταξύ τους σύμβασης και να επιτευχθεί η καταβολή της αμοιβής, από μεν την πλευρά των δικαιούχων,

ώστε να εισπράξουν άμεσα το περιουσιακό τους δικαίωμα, από δε την πλευρά των χρηστών, ώστε να αποφύγουν να προβούν σε παράνομη χρήση. Για αυτό κι ο νόμος αναφέρεται σε καθορισμό του ύψους της αμοιβής και των όρων πληρωμής αυτής, δηλαδή αν η αμοιβή θα καταβάλλεται εφάπαξ ή σε δόσεις, αν θα καταβάλλεται στην αρχή ή στο τέλος κάθε χρήσης, καθώς και πλέον στην προσωρινή επιδίκασή της (η τελευταία πρόβλεψη δεν υπήρχε στις διατάξεις του άρθρου 49 του ν. 2121/1993). Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η προσφυγή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης στο μονομελές πρωτοδικείο για τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης αμοιβής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να γίνει αφού προηγηθούν, χωρίς να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των μερών, οι διαπραγματεύσεις με τους χρήστες, οι οποίες επιβάλλεται να γίνουν πριν από οποιαδήποτε χρήση ή κατά τη διάρκειά της, όταν αυτή είναι εξακολουθητική, έτσι, ώστε να αποφεύγονται οι αυθαιρεσίες και οι καταχρηστικές διακρίσεις από τους οργανισμούς σε βάρος των χρηστών, χωρίς να εξαναγκάζονται σε καθορισμό μη δικαίων τιμών, με την παροχή σ' αυτούς της δυνατότητας διαπραγμάτευσης του ύψους της οφειλόμενης αμοιβής, με βάση τα συγκεκριμένα προσωπικά τους στοιχεία (μέγεθος ή είδος επιχείρησης, είδος εκτελούμενης μουσικής, διάρκεια αυτής κ.ά.) και να αποφασίσουν ακόμη και για την περίπτωση να μην προβούν στη συγκεκριμένη χρήση. Επομένως, κατά την άποψη που το Δικαστήριο θεωρεί ορθότερη, σε κάθε περίπτωση προσφυγής στο δικαστήριο για προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής, εφόσον αυτή αφορά χρήση, που έχει ήδη πραγματοποιηθεί, πρόκειται για οριστικό προσδιορισμό, ο οποίος γίνεται από το αρμόδιο τακτικό δικαστήριο, αποκλεισμένης της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, που δικαιολογείται μόνο στις περιπτώσεις, κατά τις οποίες ζητείται ο προσδιορισμός της εύλογης αμοιβής πριν από τη χρήση ή κατά τη διάρκεια αυτής, δεδομένου ότι στην περίπτωση της παρελθούσας χρήσης, που ήδη έχει παύσει, δεν υφίσταται δικαιολογητικός λόγος για την εκ των υστέρων διεξαγωγή δύο δικών, δηλαδή για τον προσωρινό και τον οριστικό προσδιορισμό - επιδίκαση της εύλογης αμοιβής (βλ. ΜΠρΑθ 4074/2024, ΜΠρΑθ 1645/2024, ΜΠρΑθ 457/2023 ΤΝΠ Νόμος, ΜΠρΑθ 756/2023 αδημοσίευτη στον νομικό τύπο, ΜΠρΑθ 5885/2022 αδημοσίευτη στον νομικό τύπο, ΜΠρΑθ 3972/2022 αδημοσίευτη στον νομικό τύπο, ΜΠρΑθ 1985/2022 αδημοσίευτη στον νομικό τύπο, ΜΠρΑθ 3972/2022 αδημοσίευτη στον νομικό τύπο, ΜΠρΘεσ 7965/2022 ΤΝΠ Νόμος, ΜΠρΘεσ 13458/2022 ΤΝΠ Νόμος, ΜΠρΑθ 1019/2019 ΤΝΠ Νόμος, ΜΠρΙωαν 575/2019

ΤΝΠ Νόμος, ΜΠρΑθ 7195/2018 ΤΝΠ Νόμος, ΜΠρΑθ 777/2018 ΤΝΠ Νόμος, ΜΠρΛαμ 186/2018 ΤΝΠ Νόμος, ΜΠρΠρέβεζας 122/2017 ΤΝΠ Νόμος, ΜΠρΣύρου 2/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Γ. Κουμάντο, «Πνευματική Ιδιοκτησία», 8η έκδοση 2002, σελ. 374, υποσημείωση υπ' αριθμ. 765 με τις εκεί παραπομπές σε νομολογία).

Στην προκειμένη περίπτωση, οι αιτούντες, επικαλούμενοι την ιδιότητά τους ως νόμιμα, κατ' άρθρα 46 παρ.1 ν. 3905/2010 και 6, 11, 14 ν. 4481/2017, συνεστημένων και λειτουργούντων μόνων αντιπροσωπευτικών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων Ελλήνων ηθοποιών, μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή εικόνας, ζητούν να καθοριστεί από το Δικαστήριο η εύλογη και ενιαία αμοιβή που δικαιούνται οι παραπάνω αντιπροσωπευόμενες από αυτούς κατηγορίες καλλιτεχνών και παραγωγών να λάβουν για το χρονικό διάστημα από 1-1-2011 έως 31-12-2026 από την καθ' ης η αίτηση, η οποία διατηρεί επιχείρηση ξενοδοχείου και προβαίνει σε δημόσια παρουσίαση των έργων τους με τηλεοράσεις και ενσωματωμένα σε αυτές ραδιόφωνα, που είναι εγκατεστημένες σε κάθε δωμάτιο του ξενοδοχείου, που προορίζονται για να μεταδίδουν καθημερινά επί 24ώρου βάσεως σε αόριστο αριθμό προσώπων και, συγκεκριμένα στους πελάτες της, οι οποίοι έχουν δυνατότητα πρόσβασης και χρήσης τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων με ερμηνείες και παραγωγές των μελών τους, μεταδιδόμενη από τους κρατικούς και ιδιωτικούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς πανελληνίας και όχι μόνο εμβέλειας, επειδή η καθ' ης αρνείται να προσέλθει σε σχετική συμφωνία μαζί τους προς καθορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και καταβολής αυτής. Περαιτέρω, εκθέτουν ότι η προσωρινή εύλογη ενιαία για όλους τους αμοιβή ανέρχεται στο ποσό των 0,18 ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως, για τις 365 κατά έτος ημέρες λειτουργίας του ξενοδοχείου για τα έτη 2011 ως 2019 και 2021 έως 2026 και για τις 296 ημέρες κατά το έτος 2020, για τα 16 δωμάτια της επιχείρησης της που διαθέτουν αντίστοιχες τηλεοράσεις και ραδιόφωνα, στο συνολικό ποσό των 16.620,48 ευρώ, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ. Επίσης, ζητούν να επιμερισθεί η εύλογη αμοιβή σε κάθε κατηγορία που εκπροσωπείται από αυτούς κατά τη μεταξύ τους συμφωνία, συγκεκριμένα δε να προσδιορισθεί σε ποσοστό 50% της αμοιβής για τους ηθοποιούς και σε ποσοστό 50% για τους παραγωγούς, τους μουσικούς και τους τραγουδιστές που εκπροσωπούνται από τη δεύτερη των αιτούντων, ήτοι

ποσό 8.310,24 ευρώ για καθένα εκ των αιτούντων, πλέον του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ. Τέλος, ζητούν να υποχρεωθεί η καθ' ης να τους καταβάλλει προσωρινά το ήμισυ εκ των προαναφερομένων ποσών για την κάθε κατηγορία του κάθε αιτούντος οργανισμού, νομιμότοκα από την επίδοση της αίτησης, καθώς και να καταδικαστεί η καθ' ης στη δικαστική τους δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η υπό κρίση αίτηση, όπως εισάγεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, είναι μη νόμιμη αναφορικά με τα αιτούμενα για τα έτη 2011 έως και 2024 ποσά, καθόσον, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στη μείζονα σκέψη της παρούσας απόφασης, δεν παρέχεται από τον νόμο η δυνατότητα του προσωρινού καθορισμού με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993, εφόσον πρόκειται για αμοιβή που αφορά χρήσεις, οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί και έχουν παύσει σε προγενέστερο χρόνο από την άσκηση της αίτησης. Για τις χρήσεις αυτές, είναι επιτρεπτός μόνο ο οριστικός καθορισμός της εύλογης και ενιαίας αμοιβής των αιτούντων από το αρμόδιο δικαστήριο με την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών και όχι ο προσωρινός καθορισμός της με την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Και τούτο διότι δεν υφίσταται δικαιολογητικός λόγος για την εκ των υστέρων, ήτοι μετά το πέρας της εκάστοτε χρήσης, διεξαγωγή δύο δικών, μίας για τον προσωρινό καθορισμό και μίας για τον οριστικό καθορισμό της εύλογης και ενιαίας αμοιβής των αιτούντων, αφού η διεξαγωγή δύο δικών με το ίδιο ουσιαστικά αντικείμενο αποτελεί υπερβολική πρόνοια υπέρ των αιτούντων, που δεν δικαιολογείται ούτε από τον νόμο, ούτε από την πρακτική. Περαιτέρω, η αίτηση, αναφορικά με την τρέχουσα χρήση του έτους 2025, παραδεκτως εισάγεται για να συζητηθεί, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 49 παρ. 1 Ν. 2121/1993, 22 παρ.7 εδ. α Ν. 4481/2017 και 22, 25 § 2 και 686 επ. ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1, 3, 32 παρ. 1, 46, 47, 49 του Ν. 2121/1993 (όπως το τελευταίο άρθρο έχει τροποποιηθεί με το άρθρο 54 παρ. 6 του Ν. 4481/2017 και ισχύει σήμερα), 2 παρ. 1 και 3, 6, 7 παρ. 1, 22, 23, 24 του Ν. 4481/2017, καθώς και σε εκείνες των άρθρων 346 ΑΚ, 728 παρ. 1 περ. ζ', 729 παρ. 2, 176 και 191 αριθ. 2 ΚΠολΔ. Τέλος, η υπό κρίση αίτηση είναι απορριπτέα ως πρόωρα ασκηθείσα για τη χρήση του έτους 2026, καθόσον αυτή δεν έχει ακόμα αρχίσει ούτε επίκειται να ξεκινήσει άμεσα, ούτε μπορεί να αποκλεισθεί ή να προβλεφθεί το

ενδεχόμενο μέχρι τότε τα διάδικα μέρη να έχουν προβεί σε συμφωνία. Επομένως, η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την ένορκη κατάθεση της μάρτυρα των αιτούντων και την χωρίς όρκο κατάθεση του νομίμου εκπροσώπου της καθ' ης, που εξετάστηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, καθώς και από όλα τα έγγραφα που προσκομίζουν οι διάδικοι, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Οι αιτούντες αποτελούν οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα, ο πρώτος με τη μορφή αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού και η δεύτερη με τη μορφή αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας. Η ίδρυσή τους έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των ισχύοντων τότε άρθρων 54-57 του ν. 2121/1993 και η λειτουργία τους εγκρίθηκε με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, δημοσιευμένη στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης. Οι αιτούντες οργανισμοί έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων και όλων των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων των Ελλήνων ηθοποιών (ο πρώτος), των παραγωγών υλικών φορέων ήχου, των τραγουδιστών-ερμηνευτών και των μουσικών (η δεύτερη), νομιμοποιούμενοι στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων των μελών τους, στα οποία περιλαμβάνονται η κατάρτιση συμβάσεων και ο καθορισμός αμοιβολογίου ή, σε περίπτωση διαφωνίας, ο δικαστικός καθορισμός της εύλογης αμοιβής των μελών τους, ανεξάρτητα αν υφίσταται και άλλη κατηγορία δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων. Επίσης, ως μόνοι και αντιπροσωπευτικοί στην ημεδαπή οργανισμοί διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των ανωτέρω δικαιούχων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι αναφερόμενοι στο δικόγραφο της αίτησης, συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων οι αιτούντες νομιμοποιούνται στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται οι αντίστοιχοι αλλοδαποί δικαιούχοι-μέλη των αλλοδαπών οργανισμών για τη χρήση του έργου και του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Μεταξύ των αρμοδιοτήτων των αιτούντων είναι και ο καθορισμός, η είσπραξη και η διανομή της εύλογης αμοιβής για τη χρησιμοποίηση του υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή για παρουσίαση στο κοινό ελληνικών ή

ξένων τραγουδιών και έργων/εκπομπών με τη συμμετοχή ηθοποιών. Με σχετικές αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων των αιτούντων ορίστηκε ότι η εκάστοτε εισπραττόμενη εύλογη αμοιβή θα επιμερίζεται μεταξύ τους, με σκοπό ποσοστό 50% να αποδίδεται στα μέλη του πρώτου αιτούντος και το υπόλοιπο ποσοστό 50% να αποδίδεται στα μέλη των οργανισμών που απαρτίζουν τη δεύτερη αιτούσα και συγκεκριμένα ποσοστό 25% στους παραγωγούς, ποσοστό 12,5 % στους μουσικούς και ποσοστό 12,5% στους τραγουδιστές. Πιθανολογήθηκε ακόμη, ότι μετά από διαπραγματεύσεις, οι αιτούντες κατήρτισαν με το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο Ελλάδος (Ξ.Ε.Ε.), το οποίο αποτελεί Ν.Π.Δ.Δ. με μέλη του υποχρεωτικά όλα τα ξενοδοχεία που λειτουργούν νόμιμα στη χώρα (άρθρο 1§1 του β.δ/τος της 13/29.04.1955), το από 15-11-2011 Μνημόνιο-Συμφωνία, με το οποίο καθόρισαν ενιαία για όλες τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις της χώρας το ύψος και τον τρόπο εξόφλησης της εύλογης αμοιβής, που θα οφείλεται κατ' έτος, για τη μετάδοση του έργου των μελών των αιτούντων και των μελών των αλλοδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης για λογαριασμό των οποίων οι αιτούντες εισπράττουν την ανάλογη εύλογη αμοιβή, μέσω των εγκατεστημένων στα ξενοδοχεία τηλεοράσεων και ραδιοφώνων και στο οποίο είχαν δικαίωμα να προσχωρήσουν τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που εκμεταλλεύονται ξενοδοχεία εντός της ελληνικής επικράτειας. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι η καθ' ης, η οποία εκμεταλλεύεται ξενοδοχείο με την επωνυμία

στην περιοχή

κατά την τρέχουσα περίοδο κατηγορίας 4 αστέρων με 16 δωμάτια (βλ. σχετικές αναρτήσεις στο διαδίκτυο), παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις των αιτούντων ουδέποτε προσχώρησε στην ως άνω συμφωνία, ούτε κατέβαλε οποιοδήποτε ποσό. Κάθε δωμάτιο του ξενοδοχείου της καθ' ης διαθέτει τηλεόραση νέας τεχνολογίας με ενσωματωμένο δορυφορικό δέκτη, μέσω της οποίας παρέχεται στους πελάτες του ξενοδοχείου η δυνατότητα διαρκούς πρόσβασης στα προγράμματα τόσο ελληνικών όσο και ξένων (γερμανικών, ελβετικών, γαλλικών, βέλγικων κλπ) τηλεοπτικών σταθμών στα οποία περιλαμβάνονται, εκτός άλλων, κινηματογραφικά και θεατρικά έργα, μουσικές εκπομπές, σειρές με παρουσίαση/μετάδοση του ρεπερτορίου και γενικά των έργων των μελών των αιτούντων και των μελών των αλλοδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, που συνδέονται συμβατικά με τους αιτούντες. Εξάλλου, όπως ανωτέρω αναφέρθηκε, οι αιτούντες εκπροσωπούν το σύνολο των ηθοποιών, τραγουδιστών, μουσικών και εταιρειών παραγωγών ήχου της

χώρας, ενώ παράλληλα μέσω (υποχρεωτικών) συμβάσεων αμοιβαιότητας εκπροσωπούν και το σύνολο των αντίστοιχων δικαιούχων όλων των κρατών μελών της ευρωπαϊκής ένωσης. Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός της καθ' ης ότι από τις τηλεοράσεις του ξενοδοχείου της δεν αναμεταδίδονται καθόλου τα προγράμματα της ελληνικής τηλεόρασης, αλλά μόνο ξένα προγράμματα (ελβετικά, γαλλικά κλπ) αλυσιτελώς προβάλλεται, ενώ σε κάθε περίπτωση δεν πιθανολογήθηκε και ως βάσιμος. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε πως το ξενοδοχείο λειτουργεί κάθε χρόνο για περίπου 8 μήνες, ήτοι από Απρίλιο μέχρι και Νοέμβριο (βλ. βεβαιώσεις εποχικότητας των παρελθόντων ετών 2011 έως και 2024). Καθ' όλο το διάστημα λειτουργίας του ξενοδοχείου, οι ένοικοι του ξενοδοχείου έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθούν στις τηλεοράσεις των δωματίων που μισθώνουν κινηματογραφικά και θεατρικά έργα, τηλεοπτικές σειρές και εκπομπές διαφορετικών ειδών και να ακούνε μουσική και τραγούδια, δηλαδή δημιουργίες των Ελλήνων και αλλοδαπών καλλιτεχνών, τους οποίους εκπροσωπούν οι αιτούντες. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο των αιτούντων, το οποίο γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευσή του στον ημερήσιο τύπο, αλλά και στις ιστοσελίδες των ιδίων και του Ο.Π.Ι., η οφειλόμενη από τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις 4 αστέρων εύλογη αμοιβή για τη δημόσια παρουσίαση στο κοινό-πελάτες τους των έργων των μελών των αιτούντων και των λοιπών αλλοδαπών καλλιτεχνών ανέρχεται στο ποσό των 0,18 για κάθε ημέρα και για κάθε δωμάτιο. Λαμβανομένου υπόψη ότι η δημόσια εκτέλεση των έργων των μελών των αιτούντων και των μελών των αλλοδαπών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, που εκπροσωπούν οι αιτούντες, έχει δευτερεύοντα και όλως επιβοηθητικό χαρακτήρα σε σχέση με το κύριο αντικείμενο της επιχείρησης της καθ' ης (παροχή καταλυμάτων) και ότι το αμοιβολόγιο των αιτούντων είναι ανάλογο και συμβατό με τις οικονομικές συνθήκες κατά την κρίσιμη για την παρούσα υπόθεση χρονική περίοδο, την αξία και τη χρησιμότητα της προβολής των προστατευόμενων έργων για τη λειτουργία της ξενοδοχειακής μονάδας, το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να καθοριστεί η εύλογη και ενιαία αμοιβή που οφείλει να καταβάλει η καθ' ης στους αιτούντες για το έτος 2025 ως εξής στο συνολικό ποσό των 691,20 ευρώ [0,18 ευρώ x 16 δωμάτια = 2,88 ευρώ ημερησίως για 8 μήνες, ήτοι 240 ημέρες], πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ κατά τον χρόνο έκδοσης του αντίστοιχου φορολογικού παραστατικού. Το ως άνω ποσό πρέπει να διανεμηθεί βάσει των αποφάσεων

των αιτούντων και των μεταξύ τους συμφωνιών κατά ποσοστό 50% σε καθέναν των αιτούντων, δηλαδή ποσό 345,60ευρώ, πλέον ΦΠΑ. Κατ' ακολουθία, πρέπει η αίτηση να γίνει κατά ένα μέρος δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη και αφού οριστεί προσωρινά η εύλογη και ενιαία αμοιβή για το έτος 2025 και επιμεριστεί κατά ποσοστό 50% σε κάθε αιτούντα, σύμφωνα με τα παραπάνω, να υποχρεωθεί η καθ' ης να καταβάλει σε καθέναν των αιτούντων το ήμισυ του 50% της εύλογης αμοιβής, ήτοι ποσό 172,80 ευρώ, με τον νόμιμο τόκο από 1-1-2025, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ κατά τον χρόνο πληρωμής της αμοιβής και της έκδοσης του οικείου φορολογικού στοιχείου. Τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων πρέπει να συμψηφιστούν λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας τους.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά την εύλογη και ενιαία αμοιβή που οφείλει να καταβάλει η καθ' ης η αίτηση στους αιτούντες για το έτος 2025 στο ποσό των εξακοσίων ενενήντα ενός ευρώ και είκοσι λεπτών (691,20 ευρώ), πλέον του αναλογούντος ποσού ΦΠΑ κατά τον χρόνο πληρωμής του ποσού αυτού και της έκδοσης του οικείου φορολογικού παραστατικού.

ΟΡΙΖΕΙ ότι η ως άνω ενιαία και εύλογη αμοιβή επιμερίζεται κατά ποσοστό 50% σε καθέναν των αιτούντων.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την καθ' ης η αίτηση να καταβάλει προσωρινά σε καθέναν των αιτούντων το ποσό των εκατόν εβδομήντα δύο ευρώ και ογδόντα λεπτών (172,80 ευρώ), με τον νόμιμο τόκο από 1-1-2025, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ κατά τον χρόνο πληρωμής του ποσού αυτού και της έκδοσης του οικείου φορολογικού παραστατικού.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τη δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Κατερίνη, σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του, στις 21 Ιουλίου 2025.

Η/ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(για τη δημοσίευσή)